

Het „linkervak-ensemble” op marsch. Soldaten-musici van naam die hunnen wapenbroeders in de Hollandsche waterlinie aangename afleiding bezorgden. Links de bekende cellist Oscar Eberlé.

Wat er voor onze Militairen gedaan wordt

DE GEZONDEN.

Wij, gewone burgers, hebben ons langzamerhand al aardig aan den bestaanden toestand weten aan te passen. De ontwrichting, die zich eerst zooernstig liet aanzien, viel ten slotte voor ons, neutralen, nogal mee.

De zaken gaan slecht, zeker, maar toch, hoe dikwijls wordt het niet gehoord: „In verband met den toestand kan

onze grens- en kustwachters voor de verraderlijkheden van ons klimaat.

Er is nog een stoffelijk gebied, waarop de Hollandsche aard uitkwam. Een Hollandsch soldaat die niet rookt... Maarrr... in deze omstandigheden moesten velen zich het genot van een sigaar onzeggen. Dat hebben verscheidene Hollandsche mannen begrepen. Talrijke geschenken zendingen sigaren en tabak zijn door de vereenigen „Onze Vloot” en „Ons Leger” naar verschillende garnizoenen gestuurd. Bij elkaar zullen zeker 400.000 sigaren en 10.000 pakjes tabak wel in rook vervlogen zijn. En soms zal die rook, plus een hengel, plus een soldaat een vredes-idylle geweest zijn, want „Onze Vloot” verzond meer dan 600 hengels met vischwant aan de soldaten in vischrijke streken!

behoeften. Het verlangt ontspanning en afleiding, wil de animo frisch blijven. En de weetgierige geest verlangt ontwikkeling.

Een „Centraal-comité tot ontwikkeling en ontspanning van gemobiliseerden” tracht daarin te voorzien. In bijna alle garnizoensplaatsen zijn cursussen opgericht. Deels door burger-leeraren en onderwijzers, deels door militairen worden lessen gegeven in allerhande vakken. En dat zoo'n cursus ingang vindt (ondanks het dienstdoen overdag en ondanks de nauwe

De bekende cellist Oscar Eberlé en zijn vrouw, mevrouw Eberlé-Dermont, een verdienstelijke violiste, die den soldaten in de Hollandsche waterlinie heel wat muziekgenot verschaften.

het nog al schikken”? De bioscopen zitten nog steeds vol: de café's zijn niet minder leeg dan op andere tijden.

Het voortdurende afmattende waakzaam-en gereedmoeten-zijn, verlangt meer dan voorziening in stoffelijke

De respectabele hoeveelheid lectuur, welke iedere week vanwege „Onze Vloot” aan de militairen wordt verzonden, dank zij onderstaande dames en heeren. Van l. n. r.: Jhr. C. A. L. v. d. Wijck, secretaris-penningmeester Hoofdbestuur „Onze Vloot”, A. L. Boelen, administrateur Hoofdbestuur „Onze Vloot”, R. Post, Mej. J. Stuten, Mevr. v. d. Wijck, J. Ekerling.

Ontwikkeling voor de gemobiliseerden. Over het geheele land zijn cursussen ingesteld, waarop de soldaten gelegenheid vinden (al zijn zij den schoolbanken in letterlijken zin 'n weinig ontgroeid!) zich in verschillende vakken te bekwamen.

We hebben onze krant, onze sport, ons kunstgenot, enz.. behouden. Ons leven is vrijwel 't zelfde gebleven.

Voor wie echter de toestand anders is en blijft? Voor de militairen. Verreweg 't grootste deel is uit hun gewonen levensgang gerukt. En behalve stilstand van zaken als ernstigste factor, beteekent dat ook verandering van toestanden, gewoonten, omkeer in levenssfeer, gemis van vele dingen, die moeilijk gemist konden worden, ja onmisbaar leken.

Dat gemis is gelukkig in ons land begrepen. En, in ons vorig stukje zeiden we het reeds, de drang tot helpen ging daarmee gelijk op. Op stoffelijk gebied missen de militairen de verzorging, die zij thuis in 't gewone leven hebben, thuis van moeder of van vrouw. De vrouwen hebben dat ingezien. Wat op haar weg lag, hebben zij flink aangepakt: met onnavolgbaren ijver zijn zij aan het breien getogen. De Koningin stelde geld beschikbaar voor wol, zoodat ook onze vrouwen en konden meewerken, en wat verdienen. Tienduizenden bivakmutsen, tienduizenden paren polsmoffen, tienduizenden buikbanden behoeden

Een „stillevens”, dat de attenties tegenover onze militairen, uitgaande van „Onze Vloot”, aardig illustreert: boeken, spelen, en last not least 'n gramfoon, die in de eenzaamheid afwisseling brengt.

banken!) bewijst onze foto. Ook lezingen met lichtbeelden worden gretig bezocht.

Uitgebreider is, en dat is niet te verwonderen, de ontspanning. Vooreerst de lectuur. Wat er in het bureau van „Onze Vloot” verwerkt wordt, is waarlijk belangwekkend! Dan zijn er de ontspanningslocalen, waar gelegenheid is tot lezen, billardspel, sjoelbak en schrijven. Dat hiervan, dank zij den vrijdom van port, een druk gebruik gemaakt wordt, is te begrijpen. En voor de spelen blijft de animo bestaan door kleine prijsjes, enz. Ook hierin toonde de Koningin belangstelling door verschillende vertrekken van het hoofdgebouw harer stallen af te staan.

Tooneel, voordrachten en muziek vullen voorts menigen avond. Verscheidene dilettanten (dikwijls wel wat zwakke krachten!) bejeveren zich op dat gebied. Maar ook „overste” Speenhoff en zijn „adjudante” hebben heel wat plezierige oogenblikken gegeven. En uit de soldaten zelf vormt zich menig verdienstelijk trio of kwartet.

Zoo wordt eenigermate tegemoet gekomen aan het gemis van het gewone leven en aan het afmattende afwachten. V.

Ontspanning voor de militairen. — 'n Kijkje in de lokalen, door H. M. de Koningin afgestaan in den Haag, waar avond aan avond verscheidene militairen verpooving vinden met verschillende spelen, lezen, enz.

In de ontspanningslocalen, afgestaan door H. M. de Koningin. — De lees-afdeeling wordt door talrijke militairen bezocht. Op de foto ziet men ook (onder 1) mevrouw van Sandick, kolonel Hobbema (2), en den heer Beyaart (3), die zich zeer veel voor de ontspanning interesseren.